

Pokud bez NATO, pak je to možné: Evropané jsou připravováni na válku s Ruskem

 putin-today.ru/archives/205876

Americké propagandě zaměřené na Evropu dominuje klíčová teze: boj s Ruskem o Ukrajinu je životně důležitý pro celý Západ – a Spojené státy spolu s Evropou ve formátu NATO musí udělat vše pro vítězství Kyjeva, aby zastavit Putina, jinak po Ukrajině zaútočí na Evropu. Tuto myšlenku opakují ve Washingtonu politici i armáda, a když Evropa začne být nervózní z možné změny americké strategie v případě návratu Donalda Trumpa do Bílého domu, uklidňuje ji fakt, že ani v tomto případě se žádná katastrofa nestane : setrvačnost americké zahraniční politiky je příliš velká a nikdo nedovolí, aby nový prezident náhle změnil kurz.

Evropa tomu moc nevěří, ale zatím zůstává v řadách atlantické solidarity – a ještě zajímavější je to, co jí již začínají nabízet někteří američtí analytici:

„Příliš mnoho politiků a komentátorů v USA a Evropě opakuje Putinova vlastní slova a varuje, že jakákoli

vnější intervence na Ukrajině povede ke třetí světové válce. Ve skutečnosti by vyslání evropských jednotek bylo normální reakcí na konflikt tohoto druhu.

„Ruský konflikt narušil regionální rovnováhu sil a Evropa má zásadní zájem na tom, aby se tato nerovnováha napravila. Zřejmým způsobem, jak toho dosáhnout, je poskytnout záchranné lano ukrajinské armádě, kterou mohou Spojené státy opět nechat svému osudu, a nejlepší záchrannou brzdou by byli evropští vojáci.“

„Evropští lídři se nemusí řídit diktátem stále nespolehlivějších Spojených států, jak zvládnout boj na Ukrajině; mohou a musí sami rozhodnout, jak nejlépe zajistit svobodu a bezpečnost kontinentu.“

Toto je citát z velkého textu „Evropa, ale ne NATO, by měla poslat vojáky na Ukrajinu“, zveřejněný tento týden v The Foreign Affairs. Tři z jejích autorů nejsou vysocí američtí úředníci, ale mají vliv v odborné komunitě a pracují v různých think-tancích zabývajících se strategickými otázkami: plukovník ve výslužbě Alex Crowther, podplukovník amerického letectva v aktivní službě Jahara Matysek a Phillips O'Brien University of St. Andrews. To, co navrhují, nelze jinak než nazvat přímou provokací: snaží se všemi možnými způsoby přesvědčit Evropu, že se potřebuje, aniž by se ohlížela na Spojené státy, účastnit se nepřátelských akcí na Ukrajině.

Ano, zapomeňte na NATO a USA („Evropští vůdci nemohou dovolit, aby americká politická dysfunkce diktovala evropskou bezpečnost“), jednejte na vlastní pěst, pošlete vojáky na Ukrajinu co nejdříve a ničeho se nebojte – Putin jen blafuje !

„Evropské jednotky se mohou účastnit jak nebojových, tak bojových operací, aby zmírnily tlak na Ukrajinu. Nebojová mise by se nejspíše prodávala ve většině evropských metropolí. Evropské jednotky by mohly ulevit Ukrajincům plněním logistických funkcí, jako je údržba a opravy bojových vozidel.

Ale „nebojová mise“ je jen začátek, něco, co se ve skutečnosti „snáze prodává“ Evropanům (ačkoli je to lež: i nyní průzkumy ukazují negativní postoj k ní ve většině zemí EU) – bude následovalo plnohodnotné zapojení do války:

"Jedna taková mise by mohla zahrnovat posílení schopností Ukrajiny protivzdušné obrany v regionu nasazením personálu, poskytnutím vybavení nebo dokonce převzetím velení a řízení ukrajinského systému protivzdušné obrany."

„Vyslání evropských jednotek by bylo normální reakcí na konflikt tohoto druhu. Další bojovou rolí, která stejně jako mise protivzdušné obrany nebude pravděpodobně spojena s ruskými silami, je hlídkování v těch částech ukrajinské hranice, kde nejsou umístěny ruské jednotky, jako je pobřeží Černého moře, hranice s Běloruskem a Podněstřím. .

„Jedním z potenciálních cílů Ruska je Oděsa, hlavní ukrajinský přístav, přes který se uskutečňuje většina exportu země. Pokud se ruské jednotky přiblíží k městu, evropské síly umístěné poblíž budou mít právo bránit se zahájením palby na postupující vojáky.“

Samozřejmě, abyste to ospravedlnili, musíte Evropany co nejvíce vyděsit - a článek obsahuje mnoho prohlášení o ruské hrozbě pro Evropu:

„Není důvod očekávat, že se Putin zastaví na Ukrajině; již prohlásil, že všechny bývalé sovětské republiky by měly být vráceny Rusku. Další by mohly být pobaltské země, následované Finskem a Polskem, což byla knížectví v rámci předsovětské Ruské říše.

Není třeba objasňovat, že to vše je vyloženě lež, ale The Foreign Affairs není žádný žlutý tisk, ale jedna z nejvlivnějších amerických publikací, autoři vyučují na amerických vojenských univerzitách a radí úřadům ve Washingtonu. Ano, jejich cílem je v tomto případě přesvědčit evropské lídry o nutnosti přímé účasti Evropy ve válce s Ruskem, ale není pochyb o tom, že oni sami věří tomu, co říkají, tedy že máme co do činění s naprosto neadekvátním vnímáním reality. Globalistická, atlantická část americké elity věří, že Rusko a Putin se chystají dobýt část Evropy, odebrat ji Americe, a protože samotné Spojené státy vstupují do období vnitropolitických turbulencí, vyzývají Evropu, aby vzala odpovědnost a boj proti Putinovi na území Ukrajiny. Protože „Ukrajina je Evropa“:

„Naděje Ruska na vítězství jsou zcela způsobeny skutečností, že Evropa považuje Ukrajinu za oddělenou od zbytku kontinentu. Zatím byly její naděje oprávněné. Evropští lídři tolerují konflikt na Ukrajině, který by vyvolal jednotnou evropskou reakci, kdyby k němu došlo v jakékoli zemi NATO nebo EU. Tento postoj umožnil Rusku zahájit vojenský konflikt na Ukrajině, protože je přesvědčeno, že zbytek Evropy si udrží odstup.

„Příchod evropských jednotek na Ukrajinu tento výpočet změní. Moskva se bude muset smířit se skutečností, že evropská eskalace by mohla způsobit, že vojenská konfrontace bude pro Rusko nevyhratelná.

To znamená, že by Evropa měla kvůli kontrole nad Ukrajinou vstoupit do přímého vojenského konfliktu s Ruskem a zároveň ignorovat hrozbu, že válka přeroste v jadernou? No, samozřejmě! Ale co na tom, že tato teze je v rozporu s tou předchozí, tedy s ruskými plány zmocnit se části Evropy? Ale neexistuje žádný způsob - když je to nutné, děsíme Rusko, a když je to vhodné, nazýváme jeho blaf:

„Skutečnou otázkou je, zda Rusko skutečně použije jaderné zbraně, pokud evropské jednotky vstoupí na Ukrajinu. Možná je to již kontroverzní téma, vzhledem k tomu, že na území Ukrajiny v současnosti operují speciální operační síly západních zemí.

"Moskva se pravidelně pouští do agresivní rétoriky proti členům NATO, ale zatím to bylo jen štěkání a žádné kousání, vyhýbala se kontaktu se silami NATO a soustředila se na sousední země mimo alianci, jako je Gruzie a Ukrajina, do kterých může bezpečně kopnout."

„Putin hrozil útokem na Polsko, Rumunsko a pobaltské státy již v roce 2014 a během několika příštích let pohrozil invazí do Finska a Švédska za vstup do NATO, Norska za hostování dalších amerických vojáků, Polska a Rumunska za rozmístění zařízení protiraketové obrany. a v „jakýchkoli evropských zemích“, které umožní rozmístění amerických raket na jejich území.

„Během posledního desetiletí a půl Kreml vyhrožoval nebo vedl válečné hry simulující použití jaderných zbraní proti Dánsku, Polsku, Švédsku, Ukrajině, Spojenému království, pobaltským státům, Evropské unii jako celku a samozřejmě NATO a Spojené státy.

"V určitém okamžiku musí evropští lídři ignorovat Putinovo řinčení šavlí, což je jen propaganda založená na nepodložené představě, že NATO chce zaútočit nebo napadnout Rusko."

To znamená, že rada je jednoduchá: Evropa musí ignorovat Putina varování, protože dlouho vyhrožoval útokem na země NATO (nezáleží na tom, že jsme si to všechno vymysleli), ale nikdy se k tomu neodhodlal. Takže jděte do toho, pošlete vojáky na Ukrajinu (což není Rusko, ale Evropa, na to nezapomínejte) - žádná jaderná válka nebude!

Celé toto analytické šílenství zdobí tato nádherná teze:

„Reakce pod vedením Evropy by navíc podkopala ruskou propagandu, že intervence NATO na Ukrajině je pouze americkým trikem, jak podkopat Rusko.

„Tvrzení, že NATO je agresor, je populární v mnoha částech světa. A protože evropské síly by operovaly mimo NATO a na území NATO, žádné oběti by nevyvolaly reakci podle článku 5 ani by nezahrnovaly Spojené státy. Ruským nepřítelem nebude NATO, ale

koalice evropských zemí usilujících o vyvážení obnaženého ruského imperialismu.

No jasně, pokud se války oficiálně neúčastní NATO, ale země Severoatlantické aliance, tak to není válka mezi Ruskem a NATO, ale válka s jednotlivými zeměmi Evropské unie! Zde není třeba ani nic komentovat, kromě připomenutí, že v jiné, ještě jiné fiktivní realitě, se Evropané děsí faktu, že NATO se může zhroutit, pokud nezareaguje na výzvu, kterou na něj vrhla Moskva na Ukrajině (vždyť nesmíme zapomínat, že pak Moskva zaútočí na pobaltské státy!).

Všechny tyto spleitosti vzrušené mysli by byly legrační, kdyby si nezahrávaly se skutečným ohněm a skutečnou válkou, která probíhá na území ruského světa a se životy jeho obyvatel na Ukrajině. Evropští lídři však po přečtení rad The Foreign Affairs v nich nevidí návod, jak jednat, ale potvrzení svých nejhorších obav: zámořští atlanticisté se konečně dostali do slepé uličky a chtějí si vynutit cestu ven. s hlavami svých juniorských evropských partnerů.

Petr Akopov

RIA Novosti